

“El més important a la vida és ser somiador i tenir il·lusions”

Com li va anar el passat dia 4 a El Corte Inglés de Barcelona?

—Bé, ja que vaig signar uns quants llibres de la meua última novel·la i va ser una bona experiència. No m'ho pensava.

—Es refereix al llibre *Las manzanas del Edén*, oi?

—Sí, una obra que ha tingut una gran acceptació. Es tracta de la història d'un independentista català...

—El primer llibre important?

—Sí, i estic content de l'experiència. Tot el que passa al llibre són coses bones i això és important. Editats ja els primers 5.000 exemplars, esperem que encara se'n puguin vendre uns quants més.

—Això de que una editorial hagi apostat per vostè...

—Ara, veig que és una cosa important... La meua intenció va ser en un primer moment presentar-la al premi Planeta, però afortunadament vaig canviar d'opinió i vaig tenir la sort que apostessin per ella els de la sala de lectura de l'editorial. En realitat, tot allò que està relacionat amb l'escriptura m'interessa, i més si els arguments tenen la seva base en la invenció. A mi m'agrada crear, fomentar la imaginació...

—Algun projecte nou?

—Ara estic treballant en un nou títol. Ja que se m'ha obert un camí, no vull deixar-ho.

—Vostè és autor de lletres de música, oi?

—Sí. Fa ja més de 30 anys que formo part de la Sociedad General de Autores Españoles (SGAE) i tinc més de 50 cançons melòdiques. La lletra i la música són totalment meves.

—És vostè músic?

—A la meua manera em defenso i tinc coneixements musicals.

—I no ha trobat la fama?

—Encara no, però no perdo l'esperança. Una d'elles, *Sol de medianoche*, la va cantar durant molt

de temps el Dyango i va tenir bona acceptació. I després tinc d'altres peces que va cantar el meu amic Manolo de Los Catinos, una formació molt coneguda: Y soñaré, Un beso, dos besos y mil besos...

—Encara no ha perdut l'esperança de pensar que un dia l'encertarà de ple?

—Encara hi confio. Sóc conscient que el món de la cançó és un món molt complicat, però estic segur de les meves possibilitats i estic convençut que un dia l'encertarè. És molt difícil que un cantant conegut et faci cas, però...

—Això de la música és el seu somni?

—Sí, ja que sempre he considerat que sóc un bon compositor.

—Fa cançons encara?

—Últimament, no, d'aquí que m'hagi passat a la literatura, on també penso que hi ha un gran camí per recórrer. Els lectors volen novel·les interessants i penso que, en aquest

sentit, *Las manzanas del Edén* cobreix sobradament les expectatives.

—Li ha resultat fàcil?

—En certa manera, sí, ja que com sigui que és un món que m'apassiona.

—Sí, però vostè es guanya la vida fent de farmacèutic?

—En aquesta vida, ja ho sap vostè, cal tenir dues facetes, la professional i la dels somnis. Sovint caminen paral·leles i no tenen res a veure l'una amb l'altra. El més important a la vida és ser somiador i tenir il·lusions. A partir d'aquí tot és possible.

—A la coberta del llibre hem llegit que és professor de Tarot.

—Tant com professor, no ho sé, però un gran aficionat, sí. És un món molt especial i apassionant. Ara tiro les cartes a Barcelona de 2 a 4 de la tarda.

—I què en diuen les cartes del seu llibre?

—Que tindrà un recorregut llarg i feliç.

PACO MONJA

Josep López i Mar (Granollers, 16-1-1946). Auxiliar de Farmàcia Diplomada-treballa des de fa molts anys a Barcelona a la Farmàcia Vicenta

Romero, acaba de publicar el llibre *Las manzanas del Edén*, una novel·la intimista amb una pinzellada poètica i amb un dibuix realitzat per ell mateix a la portada, "ja que és una de les aficions que practico de tant en tant". Després d'estudiar a Can Colapi i passar per diverses empreses de la comarca, decidí apostar laboralment per la Ciutat Comtal, i això ha fet que hagi estat allí on ha dut a terme d'altres iniciatives literàries a les quals és molt aficionat, ja que diu que "sempre havia pensat que podria viure d'aquesta passió". L'any 1992, en plena febre olímpica, va escriure una obra en forma de paròdia que es presentà a El Molino amb el títol de *Rufino tortugón, olímpico y campeón*, que va presentar el còmic Pedro Peña. També té escrites d'altres obres de teatre com *Culé, culé* i *Mariposas y abejorros*. Aquesta afició per la lletra impresa i la creació, li ha permès escriure més de cinquanta cançons melòdiques, essent autor de cançons que han cantat músics com Dyango en el cas de *Sol de medianoche*, formant part també de les melodies que el locutor Javier Artiga posava a Radio Corazón, Radio Salud... sense oblidar les que han interpretat Los Catinos. Estudiós de les ciències ocultes, és també expert en les cartes del Tarot, carta que ell llegeix també. Segons ell, la novel·la que ha editat Maikali Ediciones "ajudarà els lectors a desprendre's de les cadenes que ens immobilitzen i ens fan créixer ales que ens permetran volar per veure des del cel un món més lliure i sense fronteres". En Josep, està casat amb Isidra Rodríguez, amb qui té dos fills: en Josep Ramon, de 31 anys i la Mònica, de 28. ♦

Xavier Solanas

JOSEP LOPEZ

AUTOR DEL LLIBRE LAS MANZANAS DEL EDÉN